

Otajstvo Djevičina začeca...

Svetkovina Blagovijesti ili Navještenja Gospodina (25. ožujka) opisana je u tekstu današnjeg Lukina Evanđelja. U središtu pozornosti je djevojka Marija iz Nazareta kojoj Bog šalje anđela Gabrijela s porukom da će začeti i roditi sina, koji će biti Sin Svevišnjega. No ono što je nadasve zanimljivo, a sveti Luka jasno ističe, Marija je bila djevica. Istu će činjenicu naglasiti i sveti Matej u svome Evanđelju, premda će njegovu pozornost biti više usmjerena prema Josipu, nego prema Mariji.

[...] Marija je tako prevarila kneza ovoga svijeta, ali ne služeći se ljudskim lukavstvom, nego vršeći volju Božju i služeći njegovom svetom planu spasenja. U svojoj jednostavnosti ona nije smišljala nikakva lukavstva, nego jednostavnom vjernošću i vjerenom jednostavnošću prima najbolju zaštitu Božju, teko da je ne samo lukavac i otaca izopačenog lukavstva nije mogao otkriti i prevariti, nego je ona u konačnici zavarala i pobijedila njega prihvaćajući na otajstven način biti roditeljkom Sina Božjega. Upravo radi toga Bog ju je nagradio da bude u isto vrijeme i Majka njegova Sina, ali i da trajno ostane djevica. Marija nam pokazuje da je njezina jednostavna privrženost Bogu ujedno i najbolja zaštita od Sotone koji se trudi otkriti Božje naume i onemogućiti ih. Ali jer je nemoćan protiv Boga, on stoga pokušava onemogućiti njihovo ostvarenje u nama trudeći se prodrijeti u naše misli i namjere, te nas nakon toga preduhitriti. Marija je dokaz kako jednostavna vjernost Bogu i samozatajno vršenje njegove volje postaje najbolja zaštita koju Sotona ne može probiti niti uz najveće nastojanje.

Budimo stoga vjerni poput Djevice, primajući Božje otajstvo i postajući službenici Gospodnji u svijetu u kojem Bog i danas preko nas nastavlja svoje utjelovljenje u ljudsku povijest i ljudski život, nastavlja onaj isti plan spasenja koji je Marija prva u potpunosti prihvatila i ostvarila. Ovo doista zvučno otajstvo djevičanskog začeca i rođenja Sina Božjega i danas se razglasa u Crkvi, pa neka stoga i nama radosni zvuk tog otajstva dopre do ušiju. Neke nam dopre i do srca, da nas ispuni radošću i zahvalnošću Bogu koji nas je na ovakav čudesan način zaštitio, zahvaljujući služenju presvete Djevice i Majke njegova utjelovljenog Sina.

<https://www.vjeraidjela.com/otajstvo-djevicina-zaceca-razmisljanje-uz-blagovijest/>

Kušajte i vidite kako je dobar Gospodin!

Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na ustima!

Nek se Gospodinom duša moja hvali, nek čuju ponizni i nek se raduju!

Veličajte sa mnom Gospodina, uzvisujmo ime njegovo zajedno! Tražio sam Gospodina i on me usliša, izbavi me od straha svakoga.

U njega gledajte i razveselite se da se ne postide lica vaša. Eto, jadnik vapi, a Gospodin ga čuje, izbavlja ga iz svih tjeskoba.

Otpjevni psalam: Ps 34, 2-7

Papa poziva biskupe svijeta da mu se pridruže u posveti Rusije i Ukrajine Bezgrešnom Srcu Marijinu

Papa Franjo pozvao je biskupe cijeloga svijeta i njihove svećenike da mu se pridruže u molitvi za mir te u posveti Rusije i Ukrajine Bezgrešnom Srcu

Marijinu, potvrdio je ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Matteo Bruni, odgovarajući na novinarska pitanja.

Papa će Rusiju i Ukrajinu posvetiti Bezgrešnom Srcu Marijinu 25. ožujka, u bazilici Svetog Petra za vrijeme pokorničkog slavlja u 17 sati.

Taj će čin istoga dana učiniti svi biskupi svijeta. Kardinal Konrad Krajewski, apostolski milostinjarij, posvetu će učiniti u Fatimi, kao Papin izaslanik.

Biskup vojni ordinarij će na Blagovijest, u kapelici Vojnog ordinarijata u Zagrebu, zajedno s djelatnicima i drugim vjernicima slaviti sv. misu i izvršiti čin posvete Bezgrešnom srcu Marijinu.

Čin posvete Bezgrešnome Srcu Marijinu preuzmite na poveznici:

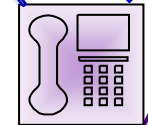
<http://www.vojni-ordinarijat.hr/index.php/vijesti/chin-posvete-bezgrešnomo-srcu-marijinu>

**KRIŽNI PUT HRVATSKE VOJSKE I POLICIJE
KSAVER, 27. ožujka 2022. u 16 sati**

Na ksaverskoj kalvariji u župi sv. Franje Ksaverskog u Zagrebu
PREDVODI: msgr. JURE BOGDAN, vojni ordinarij u RH

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

**“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”**

**PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb**

Godina 13 • broj 532 • 2022. godina

ČETVRTA KORIZMENA NEDJELJA

27. ožujka 2022.

Ovaj tvoj brat bijaše mrtav i oživje.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 15, 1-3.11-32

U ono vrijeme: Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pis-moznanci mrmljahu: »Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima.« Nato im Isus kaza ovu prispodobu:

»Čovjek neki imao dva sina. Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. Nakon nekoliko dana mlađi sin kupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potrafi svoja dobra živeći razvratno. Kad sve potroši, nasta ljuta glad u onoj zemlji te on počeo oskudijevati. Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. Želio se nasiti rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao.

Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi! Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'

Usta i pođe svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izljubi ga. A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuće na noge! Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i provedimo jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti.

A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru pa dozva jednoga slugu da se raspita što je to. A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima provedem. A kada dođe ovaj sin tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je. No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!'

Pomirenje s Bogom: pravi novi početak

Ako je čovjek puno toga u životu skrivio, možda misli: "Ah, ipak bih mogao ponovno početi!" Na žalost, kako nam se čini, to nije moguće, jer mi unosimo u sva naša kasnija djela također prijašnje odluke i radnje. Možda ipak postoji mogućnost radikalnog novog početka, s kojim doduše iz naše čisto ljudske perspektive ne možemo računati, a tu nam mogućnost omogućava Bog u svojoj milosti? Odgovor glasi: Da – stvarno postoji ta mogućnost! Po Isusu Kristu je moguće, kako piše u drugom čitanju – "da mi budemo pravednost Božja u njemu."

Ako nam Bog oprašta grijeh, tada je to jedinstveno događanje: Bog nas čini novim stvorom, od njega postajemo sveti i pravedni; u Isus Kristu mi smo pomireni s Bogom. To izražava apostol Pavao u Drugoj poslanici Korinćanima: "Staro uminu, novo, gle, nastalo." Nama je stvarno darovan novi početak od Boga!

Baš je to zorno prikazano u Isusovoj prispodobi o izgubljenom sinu i milosrdnom ocu. Sigurno je većini od nas ta prispodoba poznata od djetinjstva. Nosila je naslov "Prispodoba o izgubljenom sinu". Taj naslov nije kriv, ali ne pogađa ono o čemu se zapravo radi. Isusova važna želja je, da ljudi ispravno misle o Bogu. Pismoznanci su krivo mislili o Bogu, kada su se ljutili zbog toga što se Isus okreće grješnicima i zbog toga su se uzbuđivali, ako je on slavio s njima njihovo obraćenje. Isusovoj želji s našom prispodobom bolje bi odgovarao naslov "Prispodoba o milosrdnom ocu".

Riječ "otac" još ne kaže dosta. Ta riječ može biti povezana s različitim predodžbama oca. Slikovna riječ "otac" za Boga, danas se puno puta načelno stavlja u pitanje, jer ljudi nemaju iskustva s ocem. Isus u prispodobi ne priča o bilo kakvom ocu. On priča o Bogu, svome ocu. On priča o čeznutljivom čekanju oca na još uvijek nadajući povratak sina. Ljudski govoreći taj nevjerni sin je nakon svojih stranputica i krivih putova na kraju. Svu je baštinu profuckao, mora obavljati niske poslove, čuvati svinje, probijati se i gladovati. Tu ga dotiče milost obraćenja: sjeća se svoje kuće i svoga oca i ide na put. Samoga sebe više ne vidi kao dostojna, da bude sin svoga oca; htio bi puno više biti njegov nadničar. Događa se odlučujući zaokret: usprkos svakoga očekivanja, usprkos sve nedostojnosti sina koji se vratio, otac mu priznaje sinovstvo. Ide mu ususret i pada mu oko vrata. Sin procjenjuje svoju situaciju ispravno, kad moli za prihvaćanje kao nadničar, da može preživjeti. Otac naprotiv oblači ga svečano i znakom prstena vraća mu dostojanstvo sina. Priređuje za njega gozbu i objašnjava starijem bratu: "Trebalo se veseliti i radovati, jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!" To nije bio normalan odnos oca u Isusovo vrijeme. Još jednom: Isus priča o Bogu, svome ocu. On priča o tome, kako on postupa u ime svoga Oca, kada se brine za grješnike, i njih zove na obraćenje i s njima slavi njihov novi početak u zajedničkom jelu i piću. U prispodo-

bi priča Isus o Bogu, koji se ne može odreći nijednog čovjeka, i nije udaljen od njega i ne upropaštava njegov život. On priča o Božjoj brizi za putove ljudi. On priča o Božjoj radosti nad svakim čovjekom koji se vraća k njemu. On priča o gozbi koja se slavi u nebu, jer je pronađen izgubljeni. On se odvažio, tako ljudski pričati o Bogu.

Vrijedi li to i za nas? Kakav odnos ima ova Isusova prispodoba za naš život? Većina će kazati: "Ne, ja nisam tako grub. Ja doduše ne činim sve ispravno u mom životu, ali ja nisam izgubljeni sin ili izgubljena kćer!" Prije bismo se mogli identificirati sa sinom koji je ostao kod kuće. Taj kaže o samome sebi svome ocu: "Evo, toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed." Ako je to tako, tada bismo ovoga sina uistinu odmah mogli proglasiti svetim! Jesmo li svi bili takvi kao on! Ili ipak ne?

Isus radikalno postavlja našu shemu suda u pitanje: taj sin koji je ostao kod kuće, doduše nije izvršio zla djela – a ipak u svome srcu nije pomiren sa samim sobom, sa svojim ocem i sa Bogom. On mrmlija o tome, da je njegov otac ponovno prihvatio sina koji se vratio kući. On je u biti zavidan izgubljenom sinu; njemu nedostaje dobrohotnost, blagonaklonost. Nije li to također grijeh? Da, je li moguće, da njegov grijeh bude teži nego mnogi naizvan vidljivi grijesi sad već ponovno nađenoga sina?

Za nas stoga vrijedi: mi trebamo biti oprezni pred uvjerenošću u vlastitu nepogrešivost i umišljenost, pred osudom drugih ljudi. Stavimo pred Boga sve što nam je u srcu: dobro i zlo; on nam daruje ponovno svoju milost i milosrđe, ako se potpuno povjerimo njemu, takvi kakvi jesmo. On nam daje vlastiti sakrament, koji nas pomiruje s Bogom i omogućava nam novi početak: svetu ispovijed, sakrament pomirenja. Ako bismo to ponovno mogli otkriti, tada bismo imali udjela u radosti, koju nitko ne može nadmašiti, jer to je radost nad novim životom kojega nam daruje Bog.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/4-korizmena-nedjelja-3/>

- ▶ SVETA MISA U KORIZMI u 7,15 sati
- ▶ PETAK U KORIZMI u 10,30 sati POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA
- ▶ (mogućnost svete ispovijedi)

KAPELA u Petrinjskoj 20

